

मीठे बच्चे – बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई रावण राज्यबाट मुक्त गरेर सद्गति दिन, नरकवासीलाई स्वर्गवासी बनाउन ।”

परश्वर:- बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कुन कुन समृति दिलाउनु भएको छ?

उत्तर:- हे प्यारा बच्चाहरू! तिमी स्वर्गवासी थियौ। आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला सृष्टि स्वर्ग थियो, हीरा र सुनका महलहरू थिए। तिमी सारा विश्वको मालिक थियौ। धरती र आकाश सबै तिम्रै थियो। भारतवर्ष शिवबाबाद्वारा स्थापना गरिएको शिवालय थियो। त्यहाँ पवित्रता थियो। अब फेरि यसतै बनछ।

गीत:- नयनहीन को राह दिखाओ परभु.....

ओम् शान्ति। प्यारा रूहानी बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ। कसले भननु भयो? आत्माहरूका रूहानी बाबाले। रूहानी बाबालाई रूहानी बच्चाहरूले भने – हे बाबा! उहाँलाई ईश्वर पनि भनिन्छ, पिता पनि भनिन्छ। कुनचाहिँ पिता? परमपिता किनकि बाबा दुईजना हुनुहुन्छ – एक लौकिक, दोस्रो पारलौकिक। लौकिक पिताका बच्चाहरूले पारलौकिक पितालाई पुकार्छन् – हे बाबा! बाबाको नाम के हो? शिव। उहाँलाई त निराकार रूपमा पुजिन्छ। उहाँलाई भनिन्छ – परमपिता। लौकिक पितालाई सुपरिम भनिदैन। उच्च भन्दा उच्च सबै आत्माहरूका पिता एउटै हुनुहुन्छ। सबै जीव आत्माहरूले उहाँ बाबालाई याद गरिन्छन्। आत्माहरूले बिरसेका छन् – हाम्रा पिता को हुनुहुन्छ? पुकार्छन् – हे गड फादर! हामी नयनहीनलाई नयन दिनुहोस् ताकि हामीले आफ्ना पितालाई चिन्न सकौं। भक्तिमार्गका ठकुरहरूबाट छुटाउनु होस्। सद्गतिको लागि तेस्रो नेत्र लिन, बाबासँग भेट्नको लागि पुकार्छन् किनकि बाबाले नै कल्प कल्प आएर स्वर्ग बनाउनु हुन्छ। अहिले कलियुग छ, कलियुग पछि सत्ययुग आउँछ। यो हो पुरुषोत्तम सङ्गमयुग। बेहदको बाबा आएर जो पतित भ्रष्टाचारी बनेका छन्, उनीहरूलाई पुरुषोत्तम बनाउनु हुन्छ। यी पुरुषोत्तम लक्ष्मी-नारायण भारतवर्षमा थिए। लक्ष्मी-नारायणको वंशजको राज्य थियो। आज भन्दा पाँच हजार वर्ष पहिला सत्ययुगमा श्री लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। यो बच्चाहरूलाई समृति दिलाउनु हुन्छ। तिमी आज भन्दा पाँच हजार वर्ष पहिला स्वर्गवासी थियौ। अब त सबै नरकवासी छन्। आज भन्दा पाँच हजार वर्ष पहिला भारतवर्ष स्वर्ग थियो। यसको धेरै महिमा थियो। हीरा र सुनका महलहरू थिए। अहिले त केही पनि छैन। त्यसबेला अरू कुनै धर्म थिएन, केवल सूर्यवंशी नै थिए। चन्द्रवंशी पनि पछि आउँछन्। बाबाले समझाउनु हुन्छ – तिमी सूर्यवंशी घरानाका थियौ। अहिले समस्त पनि यी लक्ष्मी-नारायणका मन्दिर बनाइरहनुहुन्छन्। तर लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहिले थियो? कसरी राज्य पाए? यो कसैलाई थाहा छैन। पूजा गरिन्छन्, तर जान्नेका छैनन्। त्यसैले अनध्वद्धा भयो नि। शिवको, लक्ष्मी-नारायणको पूजा गरिन्छन्, जीवनीलाई पनि जान्नेका छैनन्। अहिले स्वयं भन्छन् – हामी पतित छौं। हामी पतितहरूलाई पावन बनाउन बाबा आउनुहोस्। आएर हामीलाई दुःखबाट, रावण राज्यबाट मुक्त गर्नुहोस्। बाबा नै आएर सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूले जान्नेका छन्, सत्ययुगमा अवश्य एउटै राज्य थियो। बापुजीले पनि भन्दथे, हामीलाई फेरि रामराज्य चाहियो, गृहस्थ धर्म जुन पतित बनेको छ, त्यो पावन हुनु पर्यो। हामी स्वर्गवासी बनन चाहन्छौं। अहिले नरकवासीहरूको के अवस्था भइरहेको छ, देखिरहेका छौं नि। यसलाई भनिन्छ नरक, रावण राज्य। यही भारत देवताहरूको रामराज्य थियो। बाबाले बसेर समझाउनु हुन्छ – तिमीले ८४ जनम लियौ, नकि ८४ लाख। तिमी वास्तवमा शान्तिधामका निवासी हो। तिमी यहाँ पारट खेलन आएका हो। ८४ जनमको पारट खेलेका छौ। पुनर्जनम त अवश्य लिन परछ नि। पुनर्जनम ८४ पलट हुन्छ।

अब बेहदको बाबा आउनु भएको छ तिमी बच्चाहरूलाई बेहदको वर्सा दिन। बाबा तिमी बच्चाहरूसँग कुराकानी गर्दै हुनुहुन्छ। अरू सतसङ्गहरूमा मनुष्यले, मनुष्यलाई भक्तिमार्गका कुरा सुनाउँछन्। यो

दुनियाँ जब आधाकलप स्वर्ग थियो, तब एउटा पनि पतित थिएन। यतिबेला एउटा पनि पावन छैन। यो हो नै पतित दुनियाँ। गीतामा कृष्ण भगवान्वाच लेखिदिएका छन्। उनले त गीता सुनाएकै थिएनन्। यिनीहरूले आफ्नो धर्मशास्त्रलाई पनि जानेका छैनन्। आफ्नो धर्मलाई नै भुलिसकेका छन्। हिन्दू कुनै धर्म होइन। धर्म मुख्य छन् चार। पहिलो हो आदि सनातन देवी देवता धर्म। सूर्यवंशी र चन्द्रवंशी दुवैलाई मिलाएर भनिन्छ देवी देवता धर्म, डीटीजम्। त्यहाँ दुखको नामै थिएन। २१ जनम् त तिमी सुखधाममा थियौ, फेरि रावण राज्य, भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ। भक्ति मार्ग हो नै तल झर्नको लागि। भक्ति हो रात, ज्ञान हो दिन। अहिले हो अतयनत अंधारो रात। शिव जयन्ती र शिवरात्री, दुवै शब्दहरू आउँछन्। शिवबाबा कहिले आउनु हुन्छ? जब रात हुन्छ। हिन्दूहरू अतयनत अंधारो रातमा आएपछि बाबा आउनु हुन्छ। खैलौनाहरूको पूजा गरिरहन्छन्, एउटाको पनि जीवनी जानेका छैनन्। यो भक्तिमार्गको शास्त्र पनि बननु नै छ। यो डरामा, सृष्टि चक्रलाई पनि जान्नु छ। शास्त्रहरूमा यो ज्ञान छैन। त्यो हो भक्तिको ज्ञान, दर्शनशास्त्र। त्यो कुनै सद्गति मार्गको ज्ञान होइन। बाबा भनिरहन्छन्— म आएर तिमीलाई ब्रह्माद्वारा यथार्थ ज्ञान सुनाउँछु। पुकार्छन् पनि, हामीलाई सुखधाम, शान्तिधामको मार्ग देखाउनु होस्। बाबा भनिरहन्छन्— आज भन्दा पाँच हजार वर्ष पहिला सुखधाम थियो, जहाँ तिमीले सारा विश्वमा राज्य गर्थ्यौ। सूर्यवंशी डिनायसटीको राज्य थियो। बाँकी सबै आत्माहरू शान्तिधाममा थिए। त्यहाँ नौ लाख गायन गरिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई आज भन्दा पाँच हजार वर्ष पहिला ठूलो धनवान बनाएको थिएँ। यत्तिका धेरै धन दिएँ फेरि तिमीले त्यसलाई कहाँ गुमायौ? तिमी कति धनवान थियौ? विश्वकै कहलाउँछ? भारतखण्ड नै सबै भन्दा उच्च खण्ड हो। सबैको वास्तवमा यही तीर्थ हो किनकि पतित-पावन बाबाको जनमस्थान हो। जति पनि धर्मका छन्, बाबा आएर सबैको सद्गति गरिरहन्छ। अहिले रावणको राज्य सारा सृष्टिमा छ, केवल लंका मा मात्र थिएन। सबैमा पाँच विकारको प्रवेशता छ। जब सूर्यवंशी राज्य थियो तब यी विकारहरू थिएनन्। भारत पावन थियो। अहिले पतित बनेको छ। सत्ययुगमा देवी सम्प्रदाय थियो। त्यो फेरि ८४ जनम् भोगेर अहिले आसुरी सम्प्रदाय बनेको छ, फेरि देवी सम्प्रदाय बन्यो। पहिला धेरै धनी थियो। अहिले गरिब बनेको छ, त्यसैले भिक्षा मागिरहेको छ।

बाबा भनिरहन्छन्— तिमी कति धनवान थियौ? तिम्रो जसतो सुख कसैलाई मिल्न सक्दैन। तिमी सारा विश्वको मालिक थियौ, धरती र आकाश सबै तिम्रै थिए। बाबाले स्मृति दिलाउनु हुन्छ, भारत शिवबाबाद्वारा स्थापना गरिएको शिवालय थियो। त्यहाँ पवित्रता थियो, त्यस नयाँ दुनियाँमा देवी-देवताहरू राज्य गर्थे। भारतवासीहरूले त यो पनि जानेका छैनन्, राधा-कृष्णको आपसमा के सम्बन्ध छ? दुवै अलग अलग राजधानीका थिए फेरि स्वयम्बर पछि लक्ष्मी-नारायण बनेका हुन्। यो ज्ञान कुनै मनुष्यमा छैन। परमपिता परमात्मा नै ज्ञानको सागर हुन्छ। उहाँले नै तिमीलाई यो आत्मिक ज्ञान दिनु हुन्छ। यो आत्मिक ज्ञान सिरफ एक बाबाले नै दिन सक्नु हुन्छ। अब बाबा भनिरहन्छन्— आत्म-अभिमानि बन। आफ्नो परमपिता परमात्मा शिवलाई नै याद गर। यादद्वारा नै सतोप्रधान बन्यौ। तिमी यहाँ आउँछौ नै मनुष्यबाट देवता अथवा पतितबाट पावन बनन। अहिले यो हो रावण राज्य। भक्ति मार्गमा रावण राज्य सुरु हुन्छ। रावणले कुनै एउटा सीतालाई चोरेको थिएन। तिमीहरू सबै भक्ति गर्नुहरू रावणको वशमा छौ। सारा सृष्टि ५ विकारहरूरूपी रावणको कैदमा छौ। सबै शोक वाटिकामा दुखी छन्। बाबा आएर सबैलाई मुक्त गर्नु हुन्छ। अहिले बाबाले फेरि स्वर्ग बनाइरहनु भएको छ। यसतो होइन, अहिले जोसँग धेरै धन छ, ऊ स्वर्गमा छ। होइन, अहिले हो नै नरक। सबै पतित छन् त्यसैले गंगा गएर स्नान गरिरहन्छन्, समझन्छन्— गंगा पतित-पावनी हो। तर पवित्र त कोही पनि बन्दैन। पतित-पावन त बाबालाई नै भनिन्छ, नकि नदीहरूलाई। यो सबै हो भक्ति मार्ग। बाबाले नै आएर यी सबै कुरा समझाउनु हुन्छ। अब तिमीले यो त जानेका छौ— एक लौकिक पिता, दोस्रो फेरि परजापिता ब्रह्मा अलौकिक पिता अनि उहाँ हुन्छ पारलौकिक पिता। तीन पिता हुन्छन्। शिवबाबाले, परजापिता ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण धर्म स्थापना गर्नु हुन्छ। ब्राह्मणहरूलाई देवता बनाउनको लागि राजयोग सिकाउनु हुन्छ। एकपटक मात्रै बाबा आएर आत्माहरूलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ। आत्माहरूले पुनर्जनम लिन्छन्। आत्माले नै भन्छ— मैले एउटा शरीर छोडेर अरको लिनछु। बाबा भनिरहन्छन्— आफूलाई आत्मा समझेर म बाबालाई याद गर्थौ भने तिमी पावन

बनछौ। कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर। अहिले यो हो मृत्युलोकको अनन्त। अमरलोकको स्थापना भइरहेको छ। बाँकी सबै अनेक धर्महरू समाप्त हुन्छन्। सत्ययुगमा एउटै देवता धर्म थियो। फेरि तरेतामा चन्द्रवंशी राम-सीता। तिमी बच्चाहरूलाई सारा चक्रको याद दिलाउनु हुन्छ। शान्तिधाम, सुखधामको स्थापना गर्नुहुन्छ नै बाबाले। मनुष्यले मनुष्यलाई सदगति दिन सक्दैन। ती सबै हुन् भक्ति मार्गका गुरु। भक्ति मार्गमा मनुष्यले अनेक परकारका चित्र बनाएर पूजा गरेर फेरि लगेर भन्छन्- डुबि जा, डुबि जा। खुब पूजा गरछन्, खुवाउँछन्, पिलाउँछन्। अब खान्छन् त ब्राह्मणहरूले नै। यसलाई भनिन्छ खेलाइहरूको पूजा। कति अनध-श्रद्धा छ? अब उनीहरूलाई कसले समझाउने?

बाबा भन्छन्हुन्छ- अहिले तिमी हौ ईश्वरीय सन्तान। तिमीले अहिले बाबाबाट राजयोग सिकिरहेका छौ। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। परजा त धेरै बन्यो छ। करोडौं मा कोही मात्र राजा बन्यो छ। सत्ययुगलाई भनिन्छ फूलहरूको बगैँचा। अहिले हो काँडाको जङ्गल। अहिले रावण राज्य परिवर्तन भइरहेको छ। यसको विनाश हुनु नै छ। यो ज्ञान अहिले केवल तिमी ब्राह्मणहरूलाई मिल्यो। लक्ष्मी-नारायणमा पनि यो ज्ञान रहँदैन। यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। भक्ति मार्गमा कसैले पनि बाबालाई जान्नेका छैनन्। बाबा नै रचयिता हुन्छन्। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि रचना हुन्। परमात्मालाई सर्वव्यापी भन्नाले सबै पिता सिद्ध हुन्छ। वरसाको अधिकार रहँदैन। बाबा त आएर सबै बच्चाहरूलाई वरसा दिनु हुन्छ। सबैको सदगति दाता एक मात्र बाबा हुन्छन्। यो पनि समझाइएको छ- ८४ जनम उसले लिनछ, जो पहिला पहिला सत्ययुगमा आउँछ। क्रिश्चियनहरूको जनम कति हुन्छ? यसतै ४० जनम होला। यो हिसाब निकालिन्छ। एक भगवानलाई खोज्नको लागि कति धक्का खान्छन्? अहिले तिमीले धक्का खाँदैनौ। तिमीले केवल एक बाबालाई याद गर्नु छ। यो हो यादको यात्रा। यो हो पतित-पावन ईश्वरीय विश्व विद्यालय। तिम्रो आत्माले पढ्यो। साधु सन्तले फेरि भनिदिन्छन्- आत्मा निरलेप छ। अरे, आत्मालाई नै कर्म अनुसार अर्को जनम लिनुपर्छ। आत्माले नै राम्रो वा नराम्रो काम गर्छ। यतिबेला तिमीले गरेको कर्म विकर्म बन्यो। सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छ। त्यहाँ विकर्म हुँदैन। त्यो हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ। यी सबै बुझ्ने र बुझाउने कुरा हुन्। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे नम्रवार पुरुषार्थ अनुसार काँडाबाट फूल बन्ने बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई, गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) काँडाबाट फूल बनेर फूलहरूको बगैँचा (सत्ययुग) स्थापना गर्ने सेवा गर्नु छ। कुनै पनि नराम्रो काम गर्नुहुँदैन।

२) रूहानी ज्ञान, जुन बाबाबाट सुनेका छौ त्यही सबैलाई सुनाउनु छ। आत्म-अभिमान बन्ने मेहनत गर्नु छ। एक बाबालाई नै याद गर्नु छ, कुनै देहधारीलाई होइन।

वरदान:- सदा आफ्नो रोयल कुलको समृद्धिद्वारा उच्च सट्टेजमा रहने गुणमूर्त भव जो रोयल कुलका हुन्छन्, उनीहरूले कहिल्यै धरतीमा, माटोमा पाउ राख्दैनन्। यो देह-अभिमान माटो हो। यसमा तल नआऊ, यस माटोदेखि सदा टाढा होऊ। सदा समृद्धि रहोस्- सर्वोच्च बाबाको रोयल फेमिलीको उच्च सट्टेजवाला बच्चा हुँ, तब तल नजर् जाँदैन। सदैव आफूलाई गुणमूर्त देख्दै उच्च सट्टेजमा स्थित रहने गर। कमीलाई चिनेर खतम गर्दै जाऊ। त्यसलाई घरी-घरी सोचिरह्यो भने कमी रहिरहनछ।

सलोगन:- जसले आफ्नो हरषितमुखद्वारा पवित्रताको रोयलटीको अनुभव गराउँछ, ऊ नै रोयल हो।

